

EXPUNERE DE MOTIVE

Amenzile multiple primite de conducătorii auto pentru aceeași contravenție, la timpi diferiți, pentru faptul că au circulat pe drumurile naționale fără să aibă rovinietă, fiind surprinși de mai multe ori de camerele de supraveghere mobile ale CNADR, sunt de cele mai multe ori contestate în instanță.

Astfel că între data când conducătorul auto a fost surprins prima oară fără rovinietă de camerele mobile ale CNADR și până când procesul verbal de contravenție cu amendă ajunge la contravenient, trece un timp de până la 6 luni, timp în care contravenientul nu știe că a fost în ilegalitate și a circulat în continuare cu mașina fără rovinietă, iar la fiecare trecere prin fața uneia din camerele CNADR a fost scanat, emitându-se câte un proces verbal de contravenție pentru că a circulat fără rovinietă.

Astfel, putem constata că fapta nu a fost una intenționată și s-a datorat unei neglijențe de natură administrativă. Această neglijență de obicei se sesizează la primirea primului proces verbal de contravenție.

În lumina jurisprudenței CEDO, contravențiile referitoare la circulația pe drumurile publice sunt încadrate în sfera "acuzărilor în materie penală" la care se referă primul paragraf al art. 6 CEDO. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat în jurisprudența sa (Cauza Maszini c. României – hotărârea din 21.09.2006, Eanady c. Slovaciei, Ziliberg c. Moldovei) că normele juridice ce sancționează astfel de fapte au caracter general și că urmăresc un scop preventiv și represiv, aceste criterii (alternative) fiind suficiente pentru a demonstra că fapta în discuție are, în sensul art. 6 din Convenție, caracter penal. Ca o consecință a aplicării în cauză a dispozițiilor art. 6 din Convenție prezentul litigiu trebuie să ofere și garanțiile procesuale recunoscute și garantate de acest articol. Pe cale de consecință trebuie recunoscute și garanțiile specifice în materie penală din art. 6 al Convenției, printre care lipsa pericolului social, precum și înlesnirile oferite de Codul penal.

Art. 17 alin. 1 din Codul penal definește infracțiunea ca „fapta care prezintă pericol social, săvârșită cu vinovăție și prevăzută de legea penală”. În accepțiunea sa cea mai generală, contravenția, asemenea infracțiunii, conform CEDO, este o fapta a omului, un act de conduită exterioară a acestuia, interzis de lege sub o sancțiune specifică, care

este pedeapsa¹. Spre deosebire de infracțiune, care prezintă pericol social mai ridicat, cu consecințe mai grave și dăinuie în timp, la contravenție, acest pericol este mai redus, iar urmările sunt mai reduse;

Conform doctrinei, „infracțiunea continuă se caracterizează prin prelungirea în chip natural a acțiunii sau inacțiunii, ce constituie elementul material al laturii obiective, după consumare, până la intervenția unei forte contrare. Tot doctrina de specialitate ne indică, în mod unitar, modul în care pot fi identificate infracțiunile continue, și anume „după elementul material al laturii obiective ce presupune o acțiune ori o inacțiune ce durează în timp ca: deținerea, rămânerea, purtarea, conducerea unui autovehicul etc. Activitatea infracțională la unele infracțiuni continue este susceptibilă de întreruperi care sunt determinate de natura activității infracționale, spre exemplu portul ilegal de uniformă care poate fi întrerupt noaptea și reluat dimineața. Aceste întreruperi țin de natura infracțiunii și nu afectează unitatea infracțiunii continue” .

Intervenția forței contrare este notificarea de către agentul constator al contravenției nr. 1, contravenție recunoscută. Însă, prin contravențiile ulterioare (cu referire specială la contravenția nr. 2), ni se creează o situație mai grea decât cea prevăzută în legea penală, fiind ținuți la plata mai multor amenzi pentru aceeași faptă.

Una dintre trăsăturile esențiale ale contravenției este existența pericolului social. În doctrină, precum și în practică se remarcă obligativitatea organelor judiciare de a analiza în concreto respectiv gradul de pericol social de la caz la caz.

Suma primită de CNADNR drept valoare de despăgubire reprezintă contravaloarea unei roviniete pe 12 luni.

Conform art. 8 alin. (3) din O.G. 15/2002, modificată ulterior, „contravenientul are obligația de a achita, pe lângă amenda contravențională, cu titlu de tarif de despăgubire, în funcție de tipul de vehicul folosit fără a deține rovinietă valabilă, sumele stabilite conform Anexei nr. 4”.

Conform sus-citatei anexe nr. 4, cuantumul tarifului de despăgubire aplicabil pentru un autoturism este de 28 de euro, adică identic cu tariful de utilizare pentru 12 luni a drumurilor naționale. Această situație este valabilă pentru toate categoriile de vehicule menționate în anexele nr. 1 (care reglementează nivelul de utilizare a drumurilor naționale) și nr. 4 (care reglementează cuantumul tarifului de despăgubire aplicabil) din Ordonanța nr. 15/2002, cu modificările ulterioare.

S-ar putea trage concluzia că acest tarif de despăgubire reprezintă contravaloarea rovinietei pe 12 luni și că, odată achitat acest tarif, utilizatorul drumurilor naționale va avea o rovinietă valabilă. Acest aspect este contrazis de comportamentul CNADNR S.A. care, în mod abuziv, percepe tariful de despăgubire la fiecare nouă presupusă „contravenție” pe care o constată.

În concluzie, în eventualitatea în care un vehicul tranzitează drumurile naționale timp de câteva luni, fără să aibă cunoștință că nu o deține rovinietă valabilă, poate fi amendat contravențional de cateva zeci de ori și, pe lângă această sancțiune, va trebui să achite către CNADNR S.A. tot atâtea tarife de despăgubire câte presupuse contravenții a săvârșit! Or, dacă s-ar proceda în asemenea fel, deși legea este foarte clară în sens contrar, ar lua naștere o situație extrem de dificilă pentru contravenient, disproporționată față de pericolul social generat. Teoretic oamenii ar putea primi și 30 de amenzi într-o luna: cate una pe zi. Astfel, prin inițierea acestui demers legislativ se răspunde cerinței îmbunătățirii reglementărilor în vigoare.

Inițiatori:

Sen. György Frunda

Sen. Radu Mardare

Sen. Puiu Hasotti

Sen. Chivu Sorin

Sen. Sorina Plăcintă

SEN. GROSU CORNELIU

SEN. LAZAR SORIN